

for den kan ikke sættes i kraft. Og det er det, vi prøver med forslaget her at få fjernet, sådan at der er en frihed til under det ansvar, som man må have og naturligt har i folkekirken og i andre trossamfund, at tage de beslutninger, man måtte ønske at tage.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kunne forstå, at Enhedslistens hr. Jørgen Arbo-Bæhr ønsker det her forslag gennemført, om ikke andet så som et politisk signal. Derfor vil jeg blot spørge fru Lissa Mathiasen, om hun er enig med mig og hr. Jørgen Arbo-Bæhr i, at det her beslutningsforslag er et politisk signal.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jamen det ligger der da i det. Det ville dog være meget mærkeligt, hvis vi stod her med et lovforslag og prøvede at frasige os eller fralægge os, for den sags skyld at tale os fra, at det ikke skulle være et politisk signal.

Jo, der er en meget klar signaleffekt fra vores og fra de øvrige forslagsstilleres side i, at vi ønsker, at vi i lov om registreret partnerskab får fjernet de her forhindringer. Der er et meget klart signal, politisk signal.

Jeg ved godt, at fru Charlotte Dyremose tænker på et helt andet signal, men for os er signalet meget klart: Vi ønsker i lov om registreret partnerskab at fjerne de forhindringer og de forbud, der ligger.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu undrer det mig jo ikke, når forslaget kommer fra Enhedslisten, som typisk vel er det, man kunne kalde et ateistisk parti. Men jeg troede faktisk, at man i Socialdemokratiet forsøgte at have den her respekt for, at trossamfund, uanset om det er folkekirken eller andre, skal have lov selv at vurdere deres indre anliggender, og at vi altså ikke skal blande os politisk.

Nu ved jeg godt, at fru Lissa Mathiasen så her vil sige: Jamen vi fjerner jo bare et forbud, så vi giver dem jo bare lov til selv at vælge. Men fru Lisa Mathiasen har jo lige anerkendt, at det her er et stærkt politisk signal, så bekymrer det slet ikke fru Lissa Mathiasen, at man i den grad med det her forslag vil sende et politisk signal til trossamfundene i Danmark? Og var det derfor ikke bedre at vente og se, om der kom nogen trossamfund og bad om det her, for så ville det jo

blot være at indfri ønsket fra et trossamfund frem for på nuværende tidspunkt at sende kraftige politiske signaler og dermed lade være med at skelne mellem religion og politik?

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu skyder fru Charlotte Dyremose mig lige nøjagtig noget andet i skoene end det, jeg sagde, og det er sådan set der, problemet ligger.

Jeg siger, at det her er et klart politisk signal om, at vi ønsker at fjerne de forbud, der ligger i lov om registreret partnerskab. Samtidig ligger der et lige så klart, politisk signal, som er indiskutabelt. Vi ønsker ikke at blande os i folkekirkenes indre anliggender, det er sagt mange gange. Vi ønsker heller ikke at blande os i andre trossamfunds indre anliggender. Men det har man sådan set gjort ved at sige: Vi har et forbud, og det synes vi er rigtigt at sætte op.

Vi ønsker ikke at have det forbud. Vi ønsker at give folkekirken og andre trossamfund en frihed til selv at kunne regulere det her. Det tror vi de både kan, er stærke nok til og vil gøre på en måde, hvor man også respekterer de menigheder, der hører under det enkelte trossamfund.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 126:

Forslag til folketingsbeslutning om overdragelse af ansvaret for den grundlæggende civilregistrering til en offentlig myndighed.

Af Simon Emil Ammitzbøll (RV) m.fl.

(Fremsat 7/4 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Forslaget går ud på at flytte ansvaret for civilregistreringen fra folkekirken og til det, der kaldes en offentlig instans.

Jeg må allerførst sige, at civilregistreringen i dag foretages af en offentlig instans. Når præster og kordegne arbejder med civilregistrering, er de en offentlig myndighed. Jeg er i øvrigt enig i, at der skal tages hensyn til følelser hos det mindretal af den danske befolkning, som ikke er medlemmer af folkekirken. Nogle føler det krænkende at skulle henvende sig til et folkekirkeligt kontor, når de f.eks. skal anmelde et barns fødsel. En gruppe katolikker har endda ført sag mod Kirkeministeriet for at få dom før, at der sker en krænkelse af religionsfriheden, når alle fødsler skal anmeldes til folkekirkens ministerialbog. Men landsretten har her i februar afgjort, at der ikke er noget i den nuværende ordning, som strider mod dansk lov eller danske konventioner. Landsrettens dom er blevet anket til Højesteret.

Der skal som sagt tages rimelige hensyn til mindretal, og det mener jeg også at vi gør. For det første er ministerialbogsførerne, som jeg sagde, en offentlig myndighed.

For det andet sker civilregistreringen ikke i et særlig folkekirkeligt register. Civilregistreringen sker i en database, som er fælles for det centrale danske personregister, CPR, og ministerialbogen. Ministerialbogen er for så vidt kun et edb-program, som ministerialbogsførerne bruger, når de skal lægge oplysninger om fødsler, navne, dødsfald osv. ind i databasen.

For det tredje behøver ingen borger komme i personlig kontakt med ministerialbogsførerne. De blanketter, man skal bruge, når man skal anmelde en fødsel eller anmelde en navngivning eller navneændring, kan man f.eks. hente på internettet på adressen: www.personregistering.dk. Når blanketterne er udfyldt, kan man sende dem med posten til ministerialbogsføreren, eller man kan, når det drejer sig om fødselsanmeldelse, sende dem til en neutral adresse, nemlig: Personregistrering, Postboks 217, 4800 Nykøbing Falster. Så man kan altså i enhver henseende undgå at komme i berøring med en degn, og det er der jo nogle, der helst vil være fri for.

Den sønderjyske ordning, hvor civilregistreringen foretages af personregisterføreren hos kommunen, er grundlagt før Sønderjyllands genforening med Danmark i 1920. Man valgte at videreføre ordningen – jeg er selv blevet registreret efter den – og det gjorde man, fordi den var i gang. Man gjorde det ikke, fordi man ønskede at tage særlige hensyn til det tyske mindretal. Ja, det havde man ikke noget imod, men det var ikke derfor, den blev videreført.

I Sønderjylland sker personregistreringen ved hjælp af skrivemaskine, altså på papir med flere gennemslagskopier. Originalarkene bliver indbundet i bøger, det såkaldte hovedregister. Det ene kopiark bliver så bundet ind i en bog sammen med kopier af andre ark, det såkaldte biregister. Desuden bliver der bl.a. afleveret en kopi til folkeregisteret, som derefter har arbejdet med at taste oplysningerne ind i CPR-registeret.

Kl. 18.45

Det er bestemt ikke nogen enkel og moderne form for registrering. Det system, vi i dag har i den største del af landet, er til gengæld meget moderne og effektivt og langt bedre end det, der anvendes i Sønderjylland. Derfor er der efter regeringens opfattelse ingen grund til at flytte ansvaret for civilregistreringen væk fra ministerialbogsføreren, som har ansvaret i dag.

Den bedste og mest perspektivrige vej frem for civilregistreringen er en helt anden retning. Det er nemlig at forsætte ad den vej, som ministerialbogsføringen for flere år siden slog ind på, nemlig at benytte de muligheder, der i stigende grad findes i kraft af den teknologiske udvikling.

I løbet af et års tid vil det ikke længere være nødvendigt at bringe blanketter ud og sende dem med posten. Man vil i stedet kunne klare de nødvendige anmeldelser elektronisk med digital signatur. Det vil efter regeringens opfattelse yderligere svække det i forvejen meget spinkle grundlag for, at nogle borgere kan føle deres religiøse frihed gået for nær.

Det forslag, der er fremsat her, vil uundgåeligt medføre en forsinkelse i forhold til at tage disse nye metoder i brug. Det vil det, dels fordi beslutningsprocessen i sig selv vil tage tid, dels fordi en flytning af opgaven til andre myndigheder vil forudsætte uddannelse af nye medarbejdere til at varetage arbejdet. Hertil kommer, at det også vil koste penge.

Regeringen vil af disse meget gode grunde afvise beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg skal ikke holde på kirkeministeren for længe. Tak for svaret i øvrigt, og tak for redegørelsen her.

Jeg synes, at vi hører en lang række sådan mere eller mindre praktiske begrundelser for, at det sådan set fungerer udmærket, men uden at vi kommer ind til sagens kerne. Hvis nu det ikke lå hos folkekirken i forvejen, ville det så nogen sinde være faldet kirkeministeren ind at foreslå noget sådant? Sådant kunne jeg måske formulere det. Det tror jeg vi starter med.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, hr. Simon Emil Ammitzbøll har fuldstændig ret i, at hvis det ikke af historiske grunde lå, hvor det ligger, så ville man ikke anbringe det der i dag.

Jeg synes, hr. Simon Emil Ammitzbøll skulle bemærke, hvor positiv jeg faktisk var over for hans forslag. Men den vej, han vælger, nemlig vejen over den sønderjyske bureaukratiske ordning, er en dårlig vej. Den gode og hurtige vej er at gå vejen over internettet og bruge de teknologiske muligheder for, at folk med digital signatur selv kan melde sig ind i registeret. Det synes jeg hr. Simon Ammitzbøll skulle støtte.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil såmænd også gerne gøre opmærksom på, at når vi nævner Sønderjylland, er det jo ikke, fordi Det Radikale Venstre har et særlig kærligt forhold til skrivemaskiner. Det var bare et eksempel på noget, der fungerede uden for folkekirken. Det var såmænd ikke det tekniske eller mekaniske apparatur, der var stillet til rådighed for at gøre det.

Det, der er det vigtige for os, er i virkeligheden, at dette er en opgave, der ikke har noget med folkekirkens arbejde at gøre, men er noget, man af mere eller mindre praktiske grunde historisk har tillagt folkekirken. Vores synspunkt er så, at det vil vi gerne have taget væk fra folkekirken, også selv om det for en del menneskers vedkommende vil medføre en eller anden form for ikke dobbelt bogføring, men dobbelt registrering så at sige. Men er det ikke bare folkekirkens egen opgave?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes næsten, hr. Simon Emil Ammitzbøll er ved at være diskriminerende i sine synspunkter, for skal folkekirken virkelig ikke have lov at være med i det fælles system? Jeg har forklaret, hvordan civilregistreringen sker i en database, som er fælles for det centrale danske personregister, CPR, og ministerialbogen. I fremtiden vil det så blive sådan, at man kan komme ind i dette register fra både kordegnkontorer og kommuner, samt at den enkelte via digital signatur selv kan gå ind i det.

Kl. 18.50

Hvad mere kan man ønske sig? Skal der lige frem være forbud imod, at de 83 pct. af befolkningen, som får den slags foretaget i folkekirken, kan have en mulighed for, at deres trossamfund er med i denne registrering?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil høre, om ikke kirkeministeren vil give mig ret i, at kontrafaktisk historieskrivning er en noget farlig øvelse, og at når ministeren afæskes sit synspunkt med hensyn til, hvad han ville gøre ved den her sag, hvis Danmark nu havde haft en helt anden historie end den, vi rent faktisk har, så ville det let kunne føre ud i ufrugtbar vidtløftigheder.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Det er jeg meget enig i.

Min bemærkning skulle forstås på den måde, at hvis man skulle starte forfra nu, så ville man gå direkte til det, som vi får om et år eller to, altså denne bedre vej, som jeg beskrev.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til kirkeministeren. Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal afsløre, at Venstre heller ikke denne gang kan støtte forslaget. Det er svært at komme med mere efter kirkeministerens redegørelse og hans besvarelser, så vi henviser i det hele til ministerens redegørelse.

Også vi finder, at begrundelserne for at ændre ordningen, specielt på nuværende tidspunkt, er meget spinkle. Der vil ikke gå så lang tid, før borgerne kan henvende sig online til forskellige offentlige myndigheder – det er jo ikke

bare, når det drejer sig om fødselsregistrering, man er også så småt i gang i ministerierne.

Lighedssynspunktet har vi meget svært ved at se skulle føre til et andet resultat, og Østre Landsret har da også for nylig afsagt en dom, som gav Kirkeministeriet medhold. Den er godt nok anket til Højesteret, men det var altså foreløbig Landsrettens opfattelse.

Så alt i alt kan vi godt tilslutte os, at det altså nu er, som det er, af historiske grunde. Og de, der ikke kan tåle at komme til folkekirken, har nu oven i købet fået en postboks. Så vi synes ikke, der burde være nogen sag, og vi stemmer altså imod forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Der ved går vi videre i ordførerrækken til fru Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Jeg er meget opmærksom på, at når vi får en gentagelse af det her forslag, er det selvfølgelig også, fordi Det Radikale Venstre som folketingsgruppe jo også er underlagt nogle vedtagelser i deres partis øverste ledelse. Det er fair nok, sådan har vi jo det alle sammen, at vi er del af et parti, og derfor arbejder vi for det.

Når der i lovforslaget her henvises til den nye navnelov, må jeg i hvert fald sige, at det jo ikke er folkekirkens skyld, at den er blevet, som den er. Det må vi jo selv tage på os herinde i Folketinget, at der har man nok kvajet sig lidt vel meget med hensyn til, hvordan man kan skifte navn.

Jeg er heller ikke ynder af den sønderjyske ordning med blæk og pen eller skrivemaskine. Det kunne jo også være, at vi, hvis der skulle ses på de registreringsforhold, der er, så måske også skulle se på noget om begravelser, for der er der jo også lidt for mange blanketter rundt omkring, som både mindsker sikkerheden og øger tidsperspektivet.

Vores holdning er, at vi gerne vil være med til at se på, om man skal flytte rundt på noget, om man skal forbedre noget, men vi vil ikke være med til at zappe rundt. Så jeg vil sige til Det Radikale Venstre, ligesom vi har sagt et par gange både til den forrige kirkeminister og til den nuværende kirkeminister, at det kunne være interessant, hvis man tog sig tid til en samlet vurdering af, hvad der skal fornyes inden for folkekirkens struktur, og hvad der skal bevares inden for folkekirkens struktur.

Vi vil også som gruppe være åbne over for, at når man har den teknologiske løsning, så kunne der faktisk være nogle andre store trossamfund, der alt andet lige også kunne være med i registreringen, så deres medlemmer heller ikke skulle gå det forkerte sted hen i forhold til deres opfattelse eller hen på kommunen, som nu kommer til at ligge længere væk.

Så vi vil godt være med til at drøfte mere moderne måder at gøre det på, men vi synes ikke lige, at det er baggrunden i det forslag her, som skal støttes denne gang.

Kl. 18.55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Det bliver hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Også det her forslag er jo en gammel kending, men dog ikke nogen uændret genfremsættelse, og jeg synes endda, jeg må sige, at det er, som om forslagsstillerne, for hver gang det dukker op, måske forstår lidt mere af de historiske sammenhænge, der ligger bag spørgsmålet om civilregistrering, bl.a. jo det elementære, at det fremgår, at det faktisk er af historiske årsager, at folkekirken har varetaget civilregistreringen. Det er da i sig selv en erkendelse.

Det er fuldstændig meningsløst, når forslagsstillerne mener, at man vender tilbage til tiden før 1849, hvor religionsfriheden blev indført i Danmark. At sige, at folkekirkelig civilregistrering er i strid med religionsfriheden, er virkelig en meningsløshed.

Derimod kan der være noget om at sige, at der er tale om et statskirkeligt tiltag. Jeg må sige for mit eget vedkommende, at jeg i og for sig ville græde tørre tårer, hvis kommunerne overtog civilregistreringen, for man må se i øjnene, at civilregistrering med DNK, altså den elektroniske kirkebog, er en ren statslig registrering, og det eneste folkekirkelige ved den er, at folkekirkens præster og kordegne udfører arbejdet og folkekirkemedlemmerne betaler. Civilregistreringen blev indført under Christian IV, og der var det af hensyn til sognene, det var en ren sognecivilregistrering. I det 20. århundrede, hvor man blev fuldstændig registreringstosset, skete der jo så det, at folkekirken begyndte at registrere for staten eller meddele staten registreringer af nyfødte, af gifte, af døde osv. Men det gjorde folkekirken stadig væk som folkekirke, ikke som statskirke, men som folkekirke.

Det er temmelig ubegribeligt, at man ønsker det sønderjyske system indført. Det er dyrt og dårligt, og det er besværligt for borgerne, der med de nye kommuner vil skulle rejse en lang vej. Det erkender forslagsstillerne, men det er, som om det argument overhovedet ikke tæller.

Jeg må sige, at for os er den folkekirkelige civilregistrering først og fremmest en ordning til gavn for borgerne, en ordning, hvorved man i meget vidt omfang undgår dobbeltregistrering og samtidig undgår, at folk skal rejse ufattelig langt for at blive registreret. Og med den nye postboks, som kirkeministeren har indført, er det ikke til at se, at nogen skulle blive krænkede over det.

Til sidst i bemærkningerne hedder det, at alle trossamfund bør finansiere egen medlemsregistrering. Jamen det er jo lige præcis det, folkekirken gør i dag. Den finansierer helt og fuldt sin egen medlemsregistrering, og samtidig yder den staten den tjeneste at foretage civilregistreringsopgaven for staten.

Så, min sjæl, hvad vil du mere?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Som det også fremgår af beslutningsforslaget, er det bl.a. af praktiske årsager, at man rent historisk har lagt civilregistreringen i folkekirken. Vi synes faktisk, det går meget godt. Alternativet er jo en dobbeltregistrering, for 83 pct. af befolkningen skal både registreres det ene og det andet sted, altså både i kommunen og i folkekirken, hvis ikke folkekirken må gøre det for kommunen.

Kl. 19.00

Vi har drøftet den her sønderjyske model lidt, hvor man rent historisk har ladet det ligge i kommunen, og flere har været inde på, at det ikke er en teknologisk revolution, vi har været vidne til i Sønderjylland. Jeg kan berette, at jeg faktisk netop her til formiddag havde en sønderjysk sognepræst i røret, der til fulde kunne bekræfte, at det er det ikke, og at det mildest talt er temmelig besværligt.

Hvad er så problemstillingen? Jo, som ministeren også har redegjort for, er vi på vej med de teknologiske løsninger. Der er tilmed blevet lavet den her postboks, som man kan sende det til, hvis man ikke føler, at man kan gå hen og tale

med en kordegn eller en sognepræst, og i løbet af ganske kort tid vil det være sådan, at man kan foretage den her registrering på nettet, og hvorfor skulle det så ikke også være sådan, at hvis ikke man selv synes, man magter eller har lyst til at gøre det på nettet, så kan man gå ned på kommunen eller til kirkekontoret og bede dem om at hjælpe én med at gøre det.

Jeg tror såmænd også, der er et antal sognepræster, der sagtens kunne foretage sig andet end den her registrering, men faktisk finder vi, at det er ganske praktisk, når nu 83 pct. af befolkningen alternativt skal registreres to steder.

Man kan så spørge sig selv: Hvad er det, der har affødt hele den her diskussion? Ja, det er jo bl.a., at et baptistægtepar har nægtet at lade deres barn registrere. Det, som let bliver forbigået i den her diskussion, er, at dette baptistægtepar, i hvert fald den part i det, der har været længst fremme, er folketingskandidat for Det Radikale Venstre, nemlig Rasmus Hylleberg. Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at man i Det Radikale Venstre dybest set bare gerne så en adskillelse af kirke og stat, og samme hr. Rasmus Hylleberg har jo også i Kristeligt Dagblad sidste år i marts sagt, at det her sådan set ikke var et spørgsmål om civilregistrering. Det var et spørgsmål om, at vi skulle have religionslighed her i landet.

Jeg kan afsløre, at vi i Det Konservative Folkeparti absolut ingen problemer har med folkekirken, tværtimod. Vi er glade for den religionsfrihed, vi har, men vi bor i et land, hvor vi kulturelt, historisk og værdimæssigt osv. – jeg kunne holde en lang tale om det, jeg skal undgå det af hensyn til det fremskredne tidspunkt – har en tradition for en folkekirke, og jeg ser derfor ikke, at et ønske om reelt at adskille kirke og stat skulle være en grund til at udskille civilregistreringen fra folkekirken.

Så lad os, som ministeren også har lagt op til, gå i den retning, hvor vi laver en teknologisk løsning, sådan at de, der føler en trang til ikke at gå hen på kirkekontoret, har muligheden teknologisk. Til gengæld vil jeg godt gøre opmærksom på, at hvis det her kun lå på kommunekontorerne, ville vi med de nye større kommuner få langt, langt længere til registreringskontoret i nogle af de nye store kommuner. Dermed har vi faktisk med den mulighed, der er for at gå på kirkekontoret, en langt bedre borgerservice for de mennesker, der ikke ønsker eller kan bruge internettet.

Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg beklager, at jeg bliver nødt til at tage ordet, men jeg synes simpelt hen, at for en person, der kommer fra et parti, som ynder at sige, at det værdsætter religioner, og at man skal værdsætte folks religiøse følelser, synes jeg simpelt hen den her tale var et eklatant eksempel på en total manglende forståelse for andre trossamfunds medlemmer og personer, der har en anden tro og andre følelser i det her.

Fru Charlotte Dyremose, som i øvrigt synes, at det skal være sådan, at man skal tage hensyn til det ene og det andet, er fuldstændig uforstående over for, at nogle mennesker kan have en oplevelse af, at det her simpelt hen er en krænkelse af deres mulighed for at kunne agere som borgere i det her samfund med den tro, de har.

Jeg synes simpelt hen, at det her er et bevis på, at man er fuldstændig ligeglad. Man kan slet ikke forstå det her, mens man på andre områder synes noget andet. Kunne fru Charlotte Dyremose ikke i det mindste prøve at sætte sig ind i, at det jo godt kunne være, at der var nogle trossamfund, som syntes, det var en krænkelse, at de, på trods af at de ikke var medlem af folkekirken, skulle henvende sig til folkekirken og få en registrering, om det så sker teknologisk eller ej?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg tror, hr. Kamal Qureshi fuldstændig overhørte, hvad jeg sagde i min tale. Jeg sagde jo netop, at vi nu har lavet den her postboksløsning for dem, der ikke ønsker at komme i kontakt med en kordegn eller en sognepræst. Jeg sagde også, at vi, som ministeren lægger op til, netop er i gang med at udvikle den teknologiske løsning, der giver mulighed for, at man ikke bare derhjemme selv kan sidde og registrere, men at man kan vælge at gå til kommunen og få dem til at hjælpe frem for at få folkekirken til at gøre det.

Kl. 19.05

Det, jeg blot påpeger, er, at det faktisk er ganske få, der har ytret sig om det her, og der minder jeg så bare om, at en af dem, der stort set er den eneste, der rigtigt har været fremme i medierne om det, også er en radikal folketingskandidat. Det, jeg bare sætter spørgsmålstegn ved, er, om der nu er så mange, der synes, det er et problem.

Jeg tror faktisk, de fleste danskere udmærket er klar over, at det her netop er en statslig funkti-

on, som varetages af nogle, der så også har et job i folkekirken, men at det ikke har noget som helst at gøre med religion, og at det derfor ikke er krænkende, og man derfor heller ikke betragter det som sådan. Men netop af hensyn til dem, der måtte gøre det alligevel, har vi jo oprettet den postboks.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose. Så er det hr. Kamal Qureshi som ordfører.

Kamal Qureshi (SF):

Vi vil bare gerne sige herfra, at vi mere ser den diskussion, der er om civilregistrering, som en principiel diskussion frem for en teknologisk diskussion. Vi ser det som et spørgsmål om, at man i et samfund ikke bør lægge samfundsmæssige opgaver hos kirken, og det kan jeg forstå på ministerens udtalelser at ministeren sådan set principielt også er enig i.

Så er der selvfølgelig nogle konstruktioner, som besværliggør, at processen er sådan, for nu er tingenes tilstand engang, som den er, og så kan man så prøve at se, om man kan få en teknologisk løsning på en for nogle mennesker religiøs problemstilling.

Jeg skal da gerne afsløre, at for mig er det ikke en større problemstilling, men jeg kan konstatere, at det er det for nogle folk i hvert fald, og derfor synes jeg sådan set – især fordi vi jo principielt har en enighed med ministeren om, at sådan ville man ikke have konstrueret det, hvis man skulle gøre det i dag – at det her lidt er et principielt forslag og en principiel diskussion, hvor vi selvfølgelig støtter princippet om, at offentlige opgaver af ikke-religiøs karakter ikke bør lægges hos religiøse trossamfund, og at man, uanset om man kan løse det digitalt eller ej, bør gå i retning af at få fjernet de offentlige opgaver fra trossamfundet og lade trossamfundene koncentrere sig om det, de er bedst til, nemlig at forvalte deres tro.

Formanden:

Tak til hr. Kamal Qureshi. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

På nogle måder må man jo sige, at den her debat har været fuldstændig latterlig. Når man gør et principielt spørgsmål til et spørgsmål om, hvorvidt vi skal genindføre skrivemaskinerne til at føre registrering af navne og ændring af navne

osv., er det jo, fordi man enten ikke har læst forslaget eller har forstået forslaget, for det principielle i det her forslag er jo, om opgaven med navneregistrering og opgaven med at føre det ind, hvis folk vil skifte navn, skal ligge hos en offentlig myndighed, eller om den skal varetages af en bestemt trosretning i det her samfund, den forening, som vi til daglig kalder for folkekirken.

Jeg synes, at man skal prøve bare at se på det her principielt og spørge sig selv: Hvad er det, der er det samlende for alle mennesker i det her land? Det er vel, at man er en del af det danske samfund, og det her er vel på den måde også et spørgsmål om, at vi vil overlade til de offentlige, statslige myndigheder – man kan lægge det ud til kommunerne, men i hvert fald til en offentlig myndighed – at stå for administrationen af det her system.

Det er jo en tanke værd, hvis man tænker videre over, hvilke andre offentlige samfundsmæssige opgaver der kan udlægges til bestemte trosretninger eller foreninger med bestemte holdninger til det ene og det andet. Jeg tror ikke, det er holdbart i længden, og jeg forstår også, at hvis det ikke lige var sådan, at civilregistreringen altid havde ligget i det kirkelige regi, kunne man ikke finde på at lægge den her i dag.

Kl. 19.10

Der bliver også henvist til, at det er administrativt bøvlet og besværligt. Jeg vil bare sige, at jeg godt kunne tænke mig at få et overslag over, hvor omfattende og besværligt det ville være i vore dages samfund. Det er jo netop ikke et spørgsmål om skrivemaskiner og fire gennemslag, vi snakker om, og jeg kan ikke forestille mig, at omkostningerne vil være særlig omfattende. Derimod kan jeg forestille mig, at det ville være til gavn for i hvert fald nogle mennesker, at de ikke skulle føle sig tvangsindlagt til at få foretaget civilregistreringen i kirkeligt regi, specielt hvis de har en anden tro end den, som nu engang ligger til grund for folkekirken.

Derfor mener jeg, at vi burde kunne blive enige om, at det her er den eneste rigtige løsning, og i hvert fald vil Enhedslisten kunne støtte forslaget.

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for forslagsstillerne.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil gerne have lov til at takke for de mange gode kommentarer, vi har fået med på vejen, og jeg vil sådan set også gerne have lov til at takke for de mindre gode.

Der er nogle, der har prøvet at lægge det i forslaget, at vi ved at nævne eksempler, f.eks. at man gør det på en anden måde i Sønderjylland, skulle have nogle særlige brændende ønsker om at gå væk fra de elektroniske systemer og tilbage til de gammeldags papirudgaver. Det er selvfølgelig ingenlunde tilfældet, ligesom det heller ikke er tilfældet, som hr. Jesper Langballe fra Dansk Folkeparti antydede, at vi prøver at påstå, at en overflytning af civilregistreringen skulle være en tilbagevenden til tiden, før religionsfriheden blev indført. Det har vi trods alt ikke prøvet at få ind i forslaget, selv om nogle har prøvet at fejllæse det på den måde. Det har vi ikke haft nogen intentioner om, men man skal jo lægge øre til meget.

Jeg vil sige, at det er rigtigt opfattet, sådan som det især er opfattet af Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten, at vi prøver at rejse en principiel politisk debat om, hvilke opgaver staten kan tillægge kirken. Men jeg vil også godt rose både kirkeministeren og i virkeligheden flere af ordførerne fra de borgerlige partier, fordi de i hvert fald til en vis grad prøver at udvise forståelse for, at der kan være nogle følelser hos f.eks. religiøse mindretal, der gør, at man skal tage nogle særlige hensyn. Det synes jeg faktisk der har været bred forståelse for i debatten her i dag, og jeg synes faktisk også, det er godt at få sendt det signal fra Folketinget til nogle af de religiøse mindretal, der jo, som bl.a. den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose, nævnte, har talt offentligt om, at de føler, det har været et problem. Der har været nævnt baptisterne, og der har også været nævnt katolikkerne af kirkeministeren, så jeg synes faktisk, det er et godt og vigtigt signal, vi hermed får sendt fra Folketingets side.

Med hensyn til den teknologiske udvikling gør den jo, at i fremtiden kan vi alle sammen via vores elektroniske signatur selv foretage registrering, og det er jo på det rene serviceområde sådan set fint nok for enkeltindividet. Jeg har forstået, at i folkekirken vil det stadig være sådan, at kordegnene kan foretage den, og jeg synes, det ville være interessant at diskutere her i Folketinget – det får vi sikkert også lejlighed til i den kommende tid – hvordan de øvrige anerkendte trossamfund kunne få en lignende mu-

lighed som folkekirken og dermed i virkeligheden blive sidestillet med folkekirken, som den socialdemokratiske ordfører, fru Karen J. Klint, nævnte i sin ordførertale. Jeg synes faktisk, det var en meget interessant vej, fru Karen J. Klint foreslog at følge.

Kl. 19.15

Endelig er vi også nødt til at se på, hvem der skal stå bag det, der ligger bag skærmen. Det er jo fint nok, at man ud fra et servicesynspunkt kan sige, at vi alle skal kunne få adgang til systemet, for så er alle ligestillede, og så er alt fint. Men jeg indrømmer gerne til både fru Karen J. Klint og fru Charlotte Dyremose, at for Det Radikale Venstre betyder det faktisk noget, om det på den anden side af skærmen er i folkekirkeregion, eller det er i et rent statsligt offentlighedsregi. Den pointe skal også med.

Fru Karen J. Klint nævnte, at vi eventuelt skulle tage spørgsmålet med i en større debat om, hvordan vi kan modernisere forskellige forhold og se på forskellige områder, som sorterer under folkekirken. Det er vi selvfølgelig altid interesserede i at diskutere fra radikal side.

Alt i alt vil jeg faktisk gerne takke for de besvarelser, der er kommet. Jeg synes, at den teknologiske udvikling gør, at vi kommer i en mindre slem situation, end vi har været hidtil, hvis man kan sige det sådan, og vi vil gerne prøve at arbejde lidt videre med, hvordan man kan lige stille, både med hensyn til borgernes adgang til systemet og med hensyn til ejerskabet til det, der ligger på den anden side af skærmen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 5. maj 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.17
